

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/715/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114204947
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5114204947.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členiek senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnom spore žalobcov: 1/ N. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. R. XXXX/XX, J., 2/ Ing. B. Y., rod. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. R. XXXX/XX, J., proti žalovanej: Z. L., rod. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXXX/X, J., zastúpenej splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Mária Badová, s. r. o., so sídlom Vajanského 1/2765, Žilina, IČO: 36 851 906, o určenie neplatnosti závetu a listiny o vydedení, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 14C/50/2014-145 zo dňa 29. septembra 2015, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd určil neplatnosť listiny o vydedení a vo výroku o trovách konania, potvrdzuje.

Vo zvyšnej časti zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Žalobkyne 1/, 2/ majú nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žilina rozsudkom č. k. 14C/50/2014-145 zo dňa 29.09.2015 určil, že listina o vydedení spísaná dňa 07.10.2010 vo forme notárskej zápisnice pod sp. zn. N 345/2010, NZ 36367/2010, NCRza5005/2010, NCR1s 36940/2010 na notárskom úrade JUDr. Aleny Majerčiakovej je voči žalobkyniam 1/, 2/ neplatná a návrh na určenie neplatnosti závetu poručiťky spísaného dňa 07.10.2010 vo forme notárskej zápisnice pod sp. zn. N 345/2010, NZ 36367/2010, NCRza5005/2010, NCR1s 36940/2010 na notárskom úrade JUDr. Aleny Majerčiakovej zamietol s tým, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení uviedol, že žalobkyne sa návrhom zo dňa 10.02.2014 domáhali určenia neplatnosti listiny o vydedení a závetu poručiťky E. I., rod. L., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom G. XXXX/XX, J., zomrelej dňa XX.XX.XXXX, spísaných dňa 07.10.2010 vo forme notárskej zápisnice sp. zn. N 345/2010, NZ 36367/2010, NCRza5005/2010, NCR1s 36940/2010 na notárskom úrade JUDr. Aleny Majerčiakovej, na podanie ktorej boli odkázané uznesením Okresného súdu Žilina vo veci prejednávania dedičstva po poručiťke sp. zn. 4D/107/2013, Dnot 197/2013 zo dňa 09.01.2014.

Súd zistil, že notárskou zápisnicou č. N345/2010, NZ 36367/2010 zo dňa 07.10.2010 poručiťka E. I. vydedila svoje vnučky L. U., nar. XX.XX.XXXX, N. U., nar. XX.XX.XXXX a B. U., nar. XX.XX.XXXX z dôvodu uvedeného v ust. § 469a ods. 1 písm. b/ Občianskeho zákonníka, nakoľko o ňu neprejavujú opravdivý záujem, ktorý by ako potomkovia mali prejavovať. Za dedičku všetkého svojho hnutelného a nehnuteľného majetku, prípadných práv a pohľadávok, ktoré budú jej vlastníctvom ku dňu úmrtia, určila závetnú dedičku - dcéru Z. L., rod. L., t. j. žalovanú a pre prípad, že by sa nedožila jej smrti, za náhradného závetného dediča ustanovila jej manžela Ing. B. L.. Uznesením Okresného súdu Žilina sp. zn. 4D/107/2013 zo dňa 09.01.2014 boli L. U., N. U. a Ing. B. Y. odkázané notárom ako súdnym

komisárom, aby v lehote 20 dní po právoplatnosti uznesenia podali žalobu proti žalovanej o určenie, že listina o vydedení a závet spísané dňa 07.10.2010 vo forme notárskej zápisnice sú neplatné.

Citujúc ust. § 469a ods. 1 až 3, § 476 ods. 1 až 3, § 476d ods. 1, § 479 Občianskeho zákonníka súd žalobe v časti určenia neplatnosti listiny o vydedení vyhovel a v časti určenia neplatnosti závetu žalobu zamietol.

Posudzujúc dôvody formálnej a materiálnej neplatnosti listiny o vydedení súd mal za preukázané, že až do času, kým bola rodina žalobkýň nútená po žiadosti poručiťky vypratať dom v jej vlastníctve, boli vzťahy medzi poručiťkou a celou rodinou žalobkýň usporiadané. Po dočasnom narušení vzťahov sa tieto obnovili v súvislosti s ochorením matky žalobkýň a zotrvali minimálne dva roky po jej smrti v roku 1997. Po tomto čase bola frekvencia vo vzájomných návštevách nižšia. Súd skúmal, či znížený rozsah vzájomného stretávania sa žalobkýň 1/, 2/ s poručiťkou je takej intenzity, že je možné z toho vyvodiť nezáujem žalobkýň o poručiťku. Konštatoval, že rozsah stretávania na úrovni náhodných stretnutí a významných jubileí nie je na úrovni, aby bolo možné zistiť skutočné potreby poručiťky. Prihliadol však aj na to, že poručiťka rovnako neprejavila záujem o stretnutie so žalobkýňami a ich potreby, ale ani o to, aby ju navštívili, teda formou pozvania a podobne. Vyslovene negatívny vzťah mal súd preukázaný medzi poručiťkou a otcom žalobkýň, ktorého následkom dochádzalo k obmedzeniu vzájomných stretávaní s prvkami nežiaducej prítomnosti rodiny otca žalobkýň. Súd však nezistil žiadnu skutočnosť, pre ktorú by poručiťka mohla objektívne odmietat žalobkyne ako svoje vnúčatá. Nakoľko nedošlo k naplneniu dôvodu, že by žalobkyne voči poručiťke ako jej potomkovia, trvalo neprejavovali opravdivý záujem, ktorý by ako potomkovia mali prejavovať, listina o vydedení je v tejto časti neplatná. Hoci rozsudok je záväzný len medzi stranami konania, a teda vyslovená neplatnosť by sa mala vzťahovať len na ne, súd z dôvodu právnej istoty vzťah neplatnosti listiny o vydedení vyjadril výslovne vo vzťahu k žalobkýňami 1/, 2/ a nie aj voči tretej potencionalnej dedičke L. U..

Žalobu žalobkýň v časti určenia neplatnosti závetu súd zamietol, nakoľko nezistil žiadne dôvody absolútnej neplatnosti závetu a na vyslovení relatívnej neplatnosti závetu nie je daný naliehavý právny záujem (závet je aj po vyslovení relatívnej neplatnosti v časti platný).

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.06.2016 (ďalej len „O. s. p.“) a vzhľadom na pomer úspechu strán vo veci samej, nárok na náhradu trov konania nepriznal žiadnej zo strán konania.

2. Proti tomuto rozsudku čo do výroku, ktorým súd žalobe v časti určenia neplatnosti listiny o vydedení vyhovel, podala žalovaná odvolanie, ktorým sa domáhala zmeny napadnutého rozsudku v tejto časti spočívajúcej v zamietnutí žaloby, alternatívne zrušenia napadnutého rozsudku v tejto časti a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Odvolanie odôvodnila tým, že rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, jeho zistenia nemajú oporu v zistenom skutkovom stave a platnom právnom poriadku. Žalovaná namietala, že v konaní došlo k porušeniu právnych predpisov, keď na strane žalobkýň nebol úplný okruh účastníkov konania s poukazom na obsah notárskej zápisnice sp. zn. N345/2010, NZ 36367/2010, NCRza 5005/2010, NCR1s 36940/2010 zo dňa 07.10.2010. Poukázala na to, že po jej sestre sa zákonnými dedičkami po poručiťke stali všetky jej deti, teda okrem žalobkýň i L. U., ktorá však v konaní nevystupuje na strane žalobcov, preto na strane žalobkýň je nedostatok aktívnej vecnej legitímácie domáhať sa absolútnej neplatnosti listiny o vydedení. Poukázala tiež na to, že súd je viazaný žalobným petitom ako bol uvedený žalobkýňami, preto pokiaľ skúmal či sú dané dôvody vydedenia, konal o tom, čo nebolo predmetom konania v tejto právnej veci. Pokiaľ sa žalobkyne domáhali určenia, že listina o vydedení je neplatným právnym úkonom, mal súd v zmysle § 469a ods. 3, § 476, § 480 Občianskeho zákonníka skúmať iba splnenie zákonných podmienok uvedených v právnom predpise, teda skúmať, či táto listina má všetky náležitosti.

K dôvodom vydedenia uviedla, že vzhľadom na vykonané dokazovanie sú dôvody vydedenia u žalobkýň uvedené v listine o vydedení dané. Poukázala na výpoveď žalobkýň, ktoré v priebehu konania netvrdili, že by kontaktovali od roku 2006 do roku 2010 svoju starú matku, napriek tomu, že bývali blízko nej, keď žalobkyne ako mladšie osoby by mali prejavovať záujem o ňu ako o svoju starú matku a nie naopak. Súd sa náležite nevysporiadal s jej tvrdeniami, závery súdu vedúce k vyhovneniu žalobnému návrhu v tejto časti týkajúce sa posúdenia skutkových okolností považuje za neurčité a nezrozumiteľné.

Dôkazné bremeno bolo na strane žalobkýň, pričom z procesnoprávneho hľadiska sa nesprávne domáhali určenia neplatnosti listiny o vydedení, pretože sa mali domáhať, že nie sú splnené dôvody vydedenia uvedené v listine o vydedení. Súd len povrchne uvádza akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov spravoval, vágne prezentuje i konkrétne skutkové dôvody, resp. dôkazy, ktoré mal za preukázané, pričom opomína zhodnotiť a zväžiť dôkaznú silu výpovedí strán konania.

V závere odvolania žalovaná v prípade iného právneho názoru odvolacieho súdu s poukazom na ust. § 238 ods. 3 O. s. p. navrhla, aby odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

3. Dňa 09.05.2016 bolo odvolaciemu súdu doručené podanie žalovanej označené ako „Námietky k zdôvodneniu rozsudku sp. z. 14C/50/2014-145“, v ktorom konštatovala, že samosudca nebol nezaujatý a nestranný, nevedol pojednávanie neutrálne, ale zvláštnym svojvoľným spôsobom v prospech žalobkýň. Poukázala na viaceré chyby v konaní a odôvodnení rozsudku.

4. Žalobkyne sa k odvolaniu žalovanej nevyjadrili.

5. Vzhľadom na to, že krajský súd vo veci rozhodoval za účinnosti nového procesného kódexu, zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“), účinného od 01.07.2016, bol povinný pri svojom postupe aplikovať novú právnu úpravu (§ 470 ods. 1 C. s. p.) s tým, že účinky procesných úkonov uskutočnených do 30.06.2016 ostali zachované (§ 470 ods. 2 C. s. p.). Zároveň súd v odôvodnení prispôbil terminológiu novej právnej úprave.

6. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p., § 204 ods. 1, § 201 O. s. p. v spojení s § 470 ods. 1 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p., § 201 O. s. p. v spojení s § 470 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a tento podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

7. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku (čo do výroku napadnutého odvolaním žalovanej), ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým záverom a prejednanú vec aj správne právne posúdil, keď na zistený skutkový stav aplikoval ust. § 469a Občianskeho zákonníka. Nakoľko aj odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 C. s. p. (predtým § 157 ods. 2 O. s. p.), odvolací súd podľa § 387 ods. 2 C. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

8. Odvolacie námietky žalovanej vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné.

9. Podľa § 469a ods. 1 písm. b/ Občianskeho zákonníka poručiteľ môže vydediť potomka, ak o poručiteľa trvalo neprejavuje opravdivý záujem, ktorý by ako potomok mal prejavovať.

10. Vydedením rozumieme jednostranný výslovný prejav poručiťlovej vôle, ktorým sa odníma potomkovi ako neopomenuteľnému dedičovi právo, ktoré by mu inak patrilo podľa zákona. Vydedenie ako jednostranný právny úkon poručiťlovej musí spĺňať určité materiálne a formálne náležitosti. Materiálnou náležitosťou vydedenia je (okrem všeobecných požiadaviek pre platnosť právnych úkonov) existencia konkrétneho dôvodu vydedenia uvedeného v zákone (§ 469a Občianskeho zákonníka), ktorý sa musí uviesť v listine o vydedení. K platnému vydedeniu môže dôjsť len za splnenia dôvodov uvedených v ustanovení § 469a Občianskeho zákonníka. Pôjde pritom predovšetkým o otázku skutkovú a posúdenie okolností konkrétneho prípadu (R 45/1986).

11. Pri úvahe, či ide o neprejavenie opravdivého záujmu v zmysle ustanovenia § 469a ods. 1 písm. b/ Občianskeho zákonníka, je významný vzťah medzi poručiťlovej a potomkom, najmä, či tento vzťah mal charakter skutočného vnútorného vzťahu a nielen vzťahu formálneho. Existenciu takéhoto kvalifikovaného vzťahu možno vyvodiť z rozličných vonkajších prejavov, napr. z osobného, prípadne písomného styku, zo vzájomnej starostlivosti potomka a poručiťlovej a pod., pričom pri posudzovaní otázky, či existuje dôvod vydedenia uvedený v § 469a ods. 1 písm. b/ Občianskeho zákonníka, nemožno opomenúť ani konkrétne možnosti dediča prejavovať takýto záujem a tiež okolnosti, za ktorých k vydedeniu došlo, najmä, či potomkovi v prejavovaní opravdivého záujmu o poručiťlovej nebránili objektívne okolnosti, prípadne, či zo strany potomka nejde o nezavinené neprejavenie takéhoto kvalifikovaného záujmu. Zákonný dôvod vydedenia uvedený v § 469a ods. 1 písm. b/ Občianskeho zákonníka totiž vyžaduje, aby neprejavenie opravdivého záujmu bolo potomkom zavinené, nestačí len samotná

existencia takéhoto stavu. Záujem, ktorý by potomok mal prejavovať o poručiťela je treba posudzovať s prihliadnutím k okolnostiam konkrétneho prípadu. Pokiaľ je skutočnosť, že potomok trvale neprejavuje o poručiťela opravdivý záujem dôsledkom toho, že poručiťel neprejavuje záujem o potomka, nemožno bez ďalšieho dôvodiť, že by neprejavenie tohto záujmu potomkom mohlo byť dôvodom k jeho vydedeniu.

12. Vychádzajúc z uvedeného sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie v časti určenia neplatnosti listiny o vydedení, keď tento správne ustálil, že dôvody uvedené v listine o vydedení nie sú dané. V konaní nebolo preukázané, že by žalobkyne o poručiťelku nejavili absolútne žiaden záujem. Z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie vyplýva, že v rodine boli nezhody, ktoré boli zapríčinené predovšetkým otcom žalobkýň, napriek tomu s výnimkou určitého obdobia potom, čo bola rodina žalobkýň povinná odísť z domu poručiťelky, kam sa pôvodne nasťahovali na základe vzájomnej dohody, boli vzťahy medzi žalobkýňami a poručiťelkou dobré. K obmedzeniu týchto vzťahov došlo po smrti matiek žalobkýň, v priebehu niekoľkých rokov, pričom nie je zrejmý dôvod ochladnutia vzťahov medzi nimi. I keď kontakt žalobkýň (v tom čase vo veku 19 a 13 rokov) a poručiťelky po tomto čas bol v obmedzenej miere, žalobkyne poručiťelku pravidelne nenavštevovali, ich kontakt bol len náhodný, nemožno ponechať bez povšimnutia, že rovnako poručiťelka svoje vnučky nevyhľadávala, s týmito sa nijakým spôsobom nekontaktovala, žalobkyniam ani poručiťelka ani jej ostatná rodina nedali vedomosť ani o zhoršenom zdravotnom stave poručiťelky. Za daného stavu, keď samotná poručiťelka nejavila záujem o kontaktovanie žalobkýň ako svojich vnučiek, nemožno ani nezaujímať žalobkýň považovať za konanie v rozpore s dobrými mravmi, ktoré by bolo dôvodom pre vydedenie v zmysle § 469a písm. b/ Občianskeho zákonníka. Nakoľko dôvody vydedenia žalobkýň 1/, 2/ neboli dané, súd prvej inštancie správne rozhodol, keď určil, že listina o vydedení je neplatná.

13. V súvislosti s odvolacou námietkou žalovanej, že súd, ktorý bol viazaný žalobným návrhom, nemal dôvod skúmať, či sú dané podmienky vydedenia uvedené v listine o vydedení, ale iba formálne náležitosti listiny o vydedení, odvolací súd uvádza, že nakoľko dôvodom neplatnosti listiny o vydedení bola práve neexistencia dôvodov vydedenia tvrdená v žalobe, súd prvej inštancie správne na základe skutkového vymedzenia žaloby skúmal, či dôvody vydedenia sú dané. Pokiaľ následne dospel k záveru, že tieto nie sú dané, správne, v súlade so žalobným petitom, rozhodol o neplatnosti listiny o vydedení vo vzťahu k žalobkyniam. Je potrebné si uvedomiť, že pre platnosť vydedenia nestačí, ak sú splnené formálne náležitosti listiny o vydedení, ale musí byť splnená aj materiálna náležitosť, a tou je práve existencia konkrétneho dôvodu vydedenia. Odvolací súd zároveň podotýka, že žalobkyne podali žalobu o neplatnosť listiny o vydedení na základe uznesenia Okresného súdu Žilina sp. zn. 4D/107/2013 zo dňa 09.01.2014 vydaného v dedičskom konaní, ktorým boli v zmysle § 175k ods. 2 O. s. p. odkázané práve na podanie žaloby o neplatnosť listiny o vydedení. Odvolací súd dodáva, že popri žalobách o neexistencii dôvodov vydedenia boli opakovane predmetom viacerých konaní i žaloby o určenie neplatnosti listiny o vydedení (z dôvodu neexistencie dôvodov vydedenia), mimo iných napr. aj v konaní vedenom na Najvyššom súde Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/222/2009 alebo 5Cdo/239/2009.

14. Ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd i námietku žalovanej o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobkýň. I keď z pripojeného dedičského spisu vyplýva, že poručiťelka zanechala štyroch zákonných dedičov v prvej dedičskej skupine, pričom na troch z nich sa vzťahovala listina o vydedení a práve „vydedené“ dedičky - žalobkyne 1/, 2/ a ich sestra L. U., boli odkázané na podanie žaloby o určenie neplatnosti závetu a listiny o vydedení, nemožno nedostatok aktívnej vecnej legitímácie vzhľadom na skutočnosť, že žalobu ako vydedená dedička nepodala aj L. U.. I keď je pravda, že účastníkmi konania o neplatnosť závetu musia byť všetci dedičia, nakoľko rozhodnutie v danom prípade sa dotýka práv všetkých dedičov (touto otázkou sa odvolací súd vzhľadom na absenciu odvolania v tejto časti nezaoberal), nie je tomu tak v prípade konania o neplatnosť listiny o vydedení z dôvodov neexistencie dôvodov vydedenia. Pokiaľ totiž dedička L. U. takúto žalobu v zmysle uznesenia dedičského súdu v stanovenej lehote nepodala (z čoho možno vyvodíť, že s dôvodmi vydedenia napokon súhlasila), nemožno dedičku L. U. nútiť na jej podanie a od jej účasti v konaní odvíjať aktívnu vecnú legitímáciu žalobkýň 1/, 2/. V danom prípade sa neplatnosť listiny o vydedení namietala z dôvodu nenaplnenia existencie dôvodov vydedenia vzťahujúcich sa na konkrétneho dediča, preto nebol dôvod, aby boli účastníkmi dedičia, ktorých sa rozhodnutie nebude žiadnym spôsobom dotýkať.

15. Odvolací súd sa napokon nestotožnil ani s odvolacou námietkou žalovanej vytykajúcou napadnutého rozsudku jeho nedostatočné, vágne odôvodnenie. Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku dospel k záveru, že jeho písomné vyhotovenie spĺňa náležitosti ustanovené v § 157 ods. 2 O. s. p. (resp.

§ 220 ods. 2 C. s. p.), z jeho odôvodnenia je zrejmé z akých dôkazov súd vychádzal a akými úvahami sa pri ich hodnotení spravoval a preskúmateľné sú i závery súdu vedúce k právnomu posúdeniu veci v zmysle napadnutého rozhodnutia.

16. Pokiaľ ide o podanie žalovanej, doručené odvolaciemu súdu dňa 09.05.2016, odvolací súd na uvedené podanie neprihliadal, nakoľko toto bolo uskutočnené po uplynutí lehoty na podanie odvolania. Pokiaľ žalovaná v uvedenom podaní zároveň namietala nezaujatosť zákonného sudcu, z podania vyplýva, že túto žalovaná videla v postupe sudcu v konaní, z ktorého dôvodu odvolací súd na námietku v zmysle § 53 ods. 3 C. s. p. neprihliadal, keď táto zároveň nebola vznesená v zákonom stanovenej lehote.

17. Na základe uvedených skutočností odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, vrátane výroku o trovách konania, ktorý nebol osobitne napadnutý odvolaním, podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

18. Vo zvyšnej časti, ktorá nebola odvolaním žalovanej napadnutá, ponechal odvolací súd rozsudok okresného súdu nedotknutý.

19. Odvolací súd nevyhovel návrhu žalovanej na pripustenie dovolania, keď žalovaná jednoznačne a nepochybne neuviedla vo vzťahu k akej otázke zásadného významu žiada dovolanie pripustiť. Odvolací súd zároveň uvádza, že Civilný sporový poriadok, ktorý bol odvolací súd povinný pri svojom rozhodnutí aplikovať, neobsahuje obdobné ustanovenie ako Občiansky súdny poriadok v ust. § 238 ods. 3, a teda odvolací súd nemá možnosť dovolanie pripustiť. V prípade, ak sú však splnené podmienky ustanovené Civilným sporovým poriadkom, je dovolanie prípustné i proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu.

20. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania boli žalobkyne 1/, 2/, a to v celom rozsahu, preto im súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

21. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)